

Gondoleta

Vasile Alecsandri

Cu Ninița-n gondoletă
Când mă plimb încetișor,
Trecătorul din Piațetă
Ne privește-oftând de dor,
Atunci cerul se-nsenină,
Lucind vesel l-amândoi,
Și Adriatica s-alină,
Se alină pentru noi.

În laguna de ne place
A pluti pe-a mării val,
Pentru noi Siroco tace
Pe-a lui Lido verde mal,
Și sub lungă să lopată
Gondoleta saltă lin,
Cu Ninița legănată
Legănată pe-al meu sân.

Mână vesel, lopătare,
De la Lido la San-Marc.
Ia de-alung Canalul Mare
Ce se-ndoaie ca un arc.
Mergi cât draga mea Ninița,
Stând la pieptu-mi înfocat,
Mi-a dat dulcea să guriță,
Mi-a dat dulce sărutat.

Cât va fi în ceruri luna,
Cât va fi senin pe cer,
La Gindeca, spre lagună,
Zbori, voinice gondolier.
Du-ne, Toni, în liniștire
Pân' ce, stând gondola ta,
Viața noastră de iubire
Cu iubire va-nceta!